

ŞANTLI HİDROSEFALİ VAKALARINDA EEG BULGULARI

EEG FINDINGS IN SHUNTED HYDROCEPHALUS CASES

Münife MÜFTÜOĞLU, Abdurrahman CİĞER

H.Ü.T.F. Nöroloji Anabilim Dalı

Türk Nöroşirürji Dergisi 2 : 106-109, 1991

ÖZET : Şant işleminin mekanik, teknik, enfeksiyonöz ve tromboembolik komplikasyonları ile ilgili geniş literatür olmasına karşılık, EEG bozuklukları ve epilepsi ile ilgili yayın oldukça azdır ve sonuçlar çelişkilidir. Bu çalışmamızda 25 şantlı hidrosefali vakasında EEG bulguları incelenmiş ve literatürle karşılaştırılarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: EEG, Epilepsi, Şantlı Hidrosefali.

SUMMARY: In contrast to the vast literature concerning mechanical, technical, infectious and thromboembolic complications of shunting procedures, only sporadic reports have appeared concerning the EEG abnormalities and epileptic seizures. Furthermore the results of these studies have been conflicting. In this study EEG findings of 25 cases with shunted hydrocephalus is interpreted and discussed in the light of literature.

Key Words: EEG, Epilepsy, Shunted Hydrocephalus.

GİRİŞ

Basınçlı hidrosefali, genellikle, cerrahi olarak beyinomurilik sıvısının lateral ventriküllerden biri ile, ekstrakranial boşluklardan biri arasında şant edilmesi suretiyle tedavi edilir. En yaygın kullanılan şant işlemleri lateral ventriküllerden birinin kalbin sağ atriumuyla ya da periton boşluğuyla bir şant kateteri aracılığıyla irtibata getirilmesidir. Şantın ventriküler ucu, kortikal ve subkortikal dokuları delerek, genellikle sağ taraftaki lateral ventriküle yerleştirilir (6,11,12).

Özellikle son 30 yıldır yaygın ve başarılı olarak uygulanan bu ameliyatta şantın yerleştirilmesi sırasında beyin dokusunun zedelenmesi kaçınılmazdır. Ayrıca ventriküler kateter yabancı bir cisim olarak çevre kortekste irritasyon yapabilir. Bunlar şantlı hidrosefali vakaları ile yapılan EEG çalışmalarında tespit edilen fokal yavaştılamayan ve epileptiform aktivitenin muhtemel sebepleridir 2,9,14.

Şant işleminin mekanik, teknik, enfeksiyonöz ve tromboembolik komplikasyonları ile ilgili geniş literatür olmasına karşılık, EEG bozuklukları ve epilepsi ile ilgili yayın oldukça azdır ve sonuçlar çelişkilidir. Bu nedenle H.Ü.T.F. Nöroşirürji Anabilim Dalında şant takılmış veya revizyonu yapılmış 25 hastanın 1981-87 yılları arasında çekilmiş 85 EEG'sini retrospektif olarak değerlendirerek sonuçlarını sunuyoruz.

MATERİYAL ve METOD

Çalışmamıza 15'i kız, 10'u erkek olmak üzere 25 hasta alınmıştır. Hastalarımızın yaşları 2 ile 27 ara-

sında olup, yaş ortalaması 10.5'tur. Hastaların hikayesi ile muayene ve ameliyetlerine ilişkin bilgiler EEG istek kağıtları ve dosyalarından öğrenilmiştir.

Hastaların seçimi sırasında aşağıdaki kriterler gözönünde bulundurulmuştur:

1 – Tüm hastalarda hidrosefali tanısı BBT ve/veya ventrikülografi ile konulmuştur.

Ventrikülografının hemen ardından gerek bu girişime, gerekse uygulanan yabancı maddeye bağlı olarak nöbet geçirinenler çalışmaya alınmamıştır.

2 – EEG anomalilerinde rol oynama ihtimali bulunan ek strüktürel lezyonu bulunan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

3 – Tüm hastaların EEG'leri H.Ü.T.F. Nöroloji Anabilim Dalı EEG Laboratuvarında çekilmiş ve incelenmiştir.

Hidrosefali etyolojileri Tablo 1'de gösterildiği gibidir

Tablo I : Hastaların hidrosefali etyolojisinden dağılımı

Etyoloji	Hasta Sayısı
İdiopatik	11
Aquaduct stenozu	7
Konjenital Anomaliler	6
İnfeksiyonlar	1
Toplam	25

Vakalarımıza 22 ventrikülo-atrial, 3 ventrikülo-peritoneal olmak üzere 25 ilk şant uygulaması, 6 hastamıza 1 kez, 3 hastamıza 3 kez şant revizyonu ve 2 kez şant çıkarılması olmak üzere toplam 42 operasyon uygulanmıştır. Ventriküler üç revizyonu dışındaki revizyonlar çalışmada gözönünde bulundurulmuştur. Tüm vakalarda şantın ventriküler ucu sağ hemisferde Dandy noktasından açılan bir burr hole'den sağ hemisferde lateral ventriküle konmuş ve revizyonlar aynı bölgeden yapılmıştır.

EEG'ler 8 kanallı Grass 6-8; veya 8-10 model EEG cihazları ile, elektrotlar enternasyonal 10-20 sistemine göre yerleştirilerek, monopolar ve bipolar montajlarla çekilmişdir. Tüm hastalara IFS uygulanmış ve koopere olan hastalara hiperventilasyon yaptırılmıştır. 6 hastada EEG spontan ya da triklörürle sağlanan uyku sırasında elde edilmiştir. Her bir hasta için ortalama EEG sayısı 3.4'tür.

BULGULAR

Hastalarımızın hiçbir ameliyat öncesi ilk başvurularında nöbet geçirmemişler ve hiçbirinde fokal nörolojik defisit edilmemiştir. Ameliyat sonrası 24 hastanın nörolojik muayenelerin normal olduğu, 1 hastada ise sol hemiparezi geliştiği öğrenilmiştir.

Şant ameliyatı sonrasında 7 hasta haricindeki hastalara profilaktik olarak antikonvulsif tedavi başlanmıştır. 3 hasta antikonvulsif tedaviye rağmen nöbet geçirmiştir. 4 hasta tedaviyi çeşitli nedenlerle kesmiş, ancak daha sonra hepsi nöbet geçirme şikayetiyle tekrar antikonvulsif tedaviye alınmıştır. Bir hastanın nöbetleri antikonvulsif tedaviye rağmen kontrol altına alınamamıştır. Tedavi başlanmamış olan 7 hastadan 3'ü nöbet şikayetiyle başvurarak antikonvulsif tedaviye alınmıştır. Antikonvulsif tedavi 2 hastada politerapi, 19 hastada ise monoterapi olarak uygulanmıştır. Monoterapi fenitoin; politerapi temel olarak fenitoinin de içinde bulunduğu çeşitli kombinasyonlar şeklinde yapılmıştır. Nöbet geçiren hastalardan birinde sol fokal motor başlangıç hikayesi alınmış ancak nörolojik muayenesi normal bulunmuştur. Antikonvulsif tedavi ve epilepsi durumu Tablo II'de özetlenmiştir.

Tablo II : Hastaların antikonvulsif tedavi ve nöbet durumu

Antikonvulsif tedavi durumu	Hasta sayısı	Nöbet geçiren hasta sayısı	%
Tedavide	14	3	21.4
Kesmiş	4	4	100
Başlanmamış	7	3	42.8
Toplam	25	10	40

Değerlendirilen 85 EEG'nin 15'i normal bulunmaktadır. Zemin aktivitesi (temel bioelektrik aktivite) bozukluğu ve paroksismal bozukluklar lateralizasyon gösterip göstermedikleri esasına göre iki ana gruba ayrılmışlardır. Tablo 3'te EEG anomalileri ve lateralizasyonları görülmektedir (Tablo 3). Paroksismal anomaliler nonspesifik veya spesifik türde olup; transient diken, keskin dalga ve diken-dalga kompleksi deşarjları spesifik paroksismal anomaliler olarak kabul edilmiştir 6,7.

Tablo III : İncelenen EEG'lerin zemin aktivitesi ve paroksismal aktivite yönünden dağılımı *

	EEG bulgusu	Lateralizasyon	Toplam
Lateralizasyon gösteren EEG anomali	A) Z.A.'de yavaşlama B) Paroksismal anomali	sağ sol sağ sol	18 1 30 1
Lateralizasyon göstermeyen EEG anomali	A) Z.A.'de yavaşlama B) Paroksismal anomali	— —	17 21

* 18 EEG'de hem zemin aktivitesi bozukluğu, hem de paroksismal anomali mevcuttur.

TARTIŞMA

Şantlı hidrosefali vakalarında şanta bağlı EEG değişikliklerini tartışmadan önce, hidrosefalice görülen EEG bulgularından sözetmek gerekir.

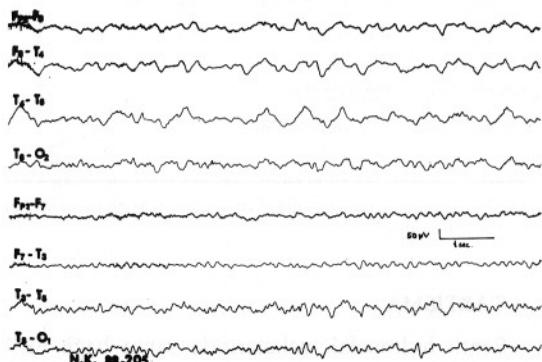
Yavaş aktivitede artma, fokal ya da jeneralize epileptiform anomali, asimetrik polimorfik delta aktivitesi, uyku transesinde verteks keskin dalgaları ve uyku meziklerinde asimetri, kortikal atrofinin bir hemisferde belirgin olduğu vakalarda unilateral veya fokal voltaj depresyonu en sık tarif edilen bulgulardır 1,5,13,15. Şantsız vakalarda, EEG'de epileptiform aktivite görülse bile, epileptiform aktivitenin lateralizasyonu ve klinik nöbet seyrek bulgulardır 4,10.

Çalışmamıza alınan 25 hastanın hiçbirinde şantan önce epileptik nöbet hikayesi alınmamıştır. Bazı vakalarda nöbetin ailenin gözünden kaçtığı düşünülse bile en azından seyrek olduğu söylenebilir.

Şantlı hidrosefali vakalarındaki EEG bozuklukları değişken olup, şant süresi, proksimal uçtaki revizyon sayısı, lokal ve sistemik infeksiyonlar, hidrosefaliye bağlı kortikal hasar ile korelasyon gösterdiği iddia edilmiştir 2,12. Ancak şantlı vakalardaki EEG anormalliği ve özellikle epileptiform aktivitenin şantsız vakalara göre belirgin şekilde yüksek olduğu kabul edilmektedir 6,8,9,14. Ines ve Markand (7) 92 hidrosefali vakasındaki çalışmalarında EEG'de her

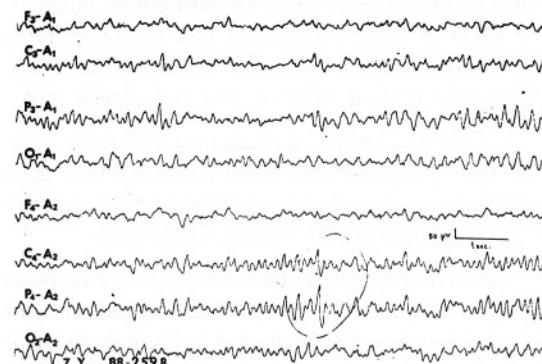
çeşit fokal anomalinin şantsız hastalarda % 12 iken, şanti hastalarda % 59 olduğunu bildirmiştir. Laws ve Niedermeyer (8) hepsinde şant bulunan 18 hastanın 15'inde EEG bozukluğu olduğunu ve bunların 11'inde bozukluğun şantin bulunduğu sağ hemisferde lateralize olduğunu, 25 şantsız hastada ise EEG bozuklıklarının lateralizasyon vermediğini göstermişlerdir. Graebner ve Celesia (6) da spesifik paroksismal deşarjların şantsız vakalarda % 10 iken, şanti vakalarda % 38 olduğunu bildirmiştir.

Bizim çalışmamızda değerlendirilen 85 EEG'nin 15'i normal bulunmuştur. Temel bioelektrik aktivitede yavaşlama olan 36 EEG'nin 17'sinde lateralizasyon görülmemiş olup, lateralizasyon görülen 19 EEG'nin 18'inde yavaşmanın şantin bulunduğu sağ hemisferde olduğu dikkati çekmiştir (Resim 1). Bu bulgu yukarıda özetlenen literatür bilgileri ile oldukça uyumludur.

Şekil 1 : Sağ hemisferde lokalize zemin aktivitesi yaralaması.

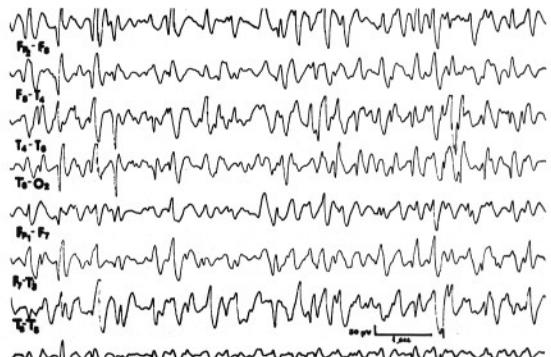
Paroksismal anomali tesbit edilen 52 trase incelendiğinde ise bunların 21'inde lateralizasyon tesbit edilmemiş, lateralizasyon gösteren 31 trasenin 30'unda lateralizasyonun şantin bulunduğu sağ hemisferde (Resim 2), sadece birinde ise sol hemisferde olduğu görülmüştür.

Şekil 2 : Sağ hemisferde fokal paroksismal bozukluk.

Paroksismal anomali tesbit edilen 52 EEG'nin 5'inde jeneralize (Resim 3) ve birinde sağ frontoparietal bölgede fokal epileptiform anomali mev-

cuttur. Bütün vakalar gözönüne alındığında, epileptiform aktivite başta olmak üzere tüm EEG bozuklıklarının literatürde bildirilenlerden daha düşük olmasının, hastalarınçoğunun profilaktik antikonvulsif tedavi altındamasına bağlı olduğunu düşünüyoruz.

Şekil 3 : Jeneralize tipte epileptiform anamali.

Literatürde komplike hidrosefaliplerde tarif edilen ve fokal serebral atrofi ve subdural hematoma bağlanması voltaj asimetrisine (1), bu tür vakaları çalışma dışında tutmamız nedeniyle, biz rastlamadık. Bazı çalışmalarla revizyon sayısıyla EEG bozukluğu arasında kurulmuş olan bağlantı, revizyon sayısının azlığı nedeniyle biz bu çalışmada değerlendirmedik. Ayrıca, bazı araştırmacıların 2,9,14 yaş ile paroksismal aktivite ya da klinik nöbet arasında tarif ettiği korelasyon çalışmamızda görülmemiştir.

Bu çalışmamızda dikkat çekici olan ve literatürde ayrıntılı çalışma bulunmayan bir konu da antikonvulsif tedavi ile klinik tedavi arasındaki bağlantıdır. Daha önce nöbeti olmayan 25 hastamızın 10'u epilepsi nöbeti geçirmiştir (% 40). Nöbet geçen 10 hastadan 7'si revizyon yapılmamış, 3'ü ise revizyon yapılmış olan hastalarımız arasındaydı. Nöbet geçen hastalar incelendiğinde ise profilaktik antikonvulsif tedaviyi kesen hastaların hepsinin, tedavi başlanmamış hastaların % 42.8'inin nöbet geçirmesine karşılık, tedavi altında olan hastaların % 21.4'ünü nöbet geçirdiği görülmüştür. Profilaktik tedaviyi kestikten sonra nöbet geçen 4 hastadan 2'sinin nöbetleri ilaç kesiminden yaklaşık bir sene sonra ortaya çıkmıştır. Diğer iki hastada ise ilaç kesimi ile nöbet arasında geçen süre kesin olarak bilinmemektedir. Bu 4 hastada profilaktik ilaç tedavisi kesildikten sonra epilepsinin ortaya çıkması ilaç kesilmesine (withdrawal) bağlı olabilirse de, tüm hastaların ilaç kesiminden uzun bir süre sonra nöbet geçirme şikayetileyi başvurmuş olmaları ve iki hastada nöbetin ilaç kesiminden bir sene sonra görülmüş olması bizi bu ihtimalden uzaklaştırmaktadır. Dan ve Wade (2) yaptıkları bir çalışmada profilaktik antikonvulsif

tedavinin yararı konusunda şüpheleri olduğunu belirtmişlerdir. Ancak biz bu çalışmamız sonucunda şanth hidrosefali vakalarında profilaktik antikonvulsif tedavi verilmesinin epilepsi riskini azalttığını ve bu tedavinin sürdürülmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Şanth hidrosefali vakalarında epilepsinin nedenini infeksiyona, mikrohemorajilere bağlı araştırmacılar (12) olduğu gibi, çevre dokuda yabancı cisim etkisi göstererek irritasyon yapan şant kateterinin kendisine bağlayan araştırmacılar 3,6,7,9 da vardır. Liguori (9), beyin parankimasında fokal hasar düşünürecek nörolojik defisiti olmayan hastalarda, EEG anomalisinin şant tarafına lateralizasyonunun, EEG fokusunun herhangi bir şekilde şantla ilgili olduğunu düşündüreceğini belirtmektedir.

Sonuç olarak, epilepsi şant ameliyatlarından sonra seyrek olmayarak görülen bir komplikasyondur. Hidrosefalinin de rolünü inkar etmemekle birlikte, bu çalışmamızda incelediğimiz 25 şanth hidrosefali vakasının EEG'lerinde, gerek temel bioelektrik aktivitedeki bozukluğun, gerekse paroksismal aktivitenin, şanth hemisferde lateralizasyonunun belirgin olması nedeniyle biz de en azından bazı hastalarda, EEG bozukluğu ve epilepsinin şantla ilgili olabileceğini düşünüyoruz. Bu nedenle şant takılan hidrosefali vakalarında preoperatif ve postoperatif dönemlerde EEG takiplerinin yapılması ve epilepsi riskini azaltmak amacıyla bu hastalara uygulanan profilaktik antikonvulsif tedavinin sürdürülmesi gerektiğini inanıyoruz.

Yazışma Adresi : Abdurrahman Ciğer
Hacettepe Üniversitesi
Tip Fakültesi
Nöroloji Anabilim Dalı
06100 Ankara

KAYNAKLAR

1. Bogacz J, Robello MA: Electroencephalographic abnormalities in nontumor hydrocephalus. *Electroenceph Clin Neurophysiol* 14:123-125, 1962
2. Dan NG, Wade MJ: The incidence of epilepsy after ventricular shunting procedures. *J Neurosurg* 65:19-21, 1986
3. De Vlieger M, Sadıkoğlu S, Van Eijndhoven JHM: Visual evoked potentials, auditory evoked potentials and EEG in shunted hydrocephalic children. *Neuropediatrics* 12:55-61, 1981
4. Fois A, Gibbs EL, Gibbs FA: Bilaterally independent sleep patterns in hydrocephalus. *Arch Neurol Psychiat (Chic)* 79:264-268, 1968 (13 no'lu kaynakta alınmıştır.)
5. Garvin JS, Gibbs EL: Electroencephalogram in hydrocephalus. *Clin Electroencephalogr* 6:29-40, 1975
6. Graebner RW, Celesia GG: EEG findings in hydrocephalus and their relation to shunting procedure. *Electroenceph Clin Neurophysiol* 35:517-521, 1973
7. Ines DF, Markand ON: Epileptic seizures and abnormal electroencephalographic findings in hydrocephalus and their relation to the shunting procedures. *Electroenceph Clin Neurophysiol* 42:761-768, 1977
8. Law ER, Neidermeyer E: EEG findings in hydrocephalic patients with shunt procedures. *Electroenceph Clin Neurophysiol* 29:325, 1970 (Abstract)
9. Liguori G, Abate M, Buono S, Pittore L: EEG findings in shunted hydrocephalic patients with epileptic seizures. *Ital J Neurol Scie* 7:243-247, 1986
10. Pampiglione G, Laurence KM: Electroencephalographic and clinicopathological observations in hydrocephalic children. *Arch Dis Child* 37:491-499, 1962
11. Scarff JE: Treatment of hydrocephalus: a historical and critical review of methods and results. *J Neurol Neurosurg Psychiat* 26:1-26, 1963
12. Shearer DE, Dustman RE, Emmerson RY: Hydrocephalus: Electrophysiological correlates. *Am J EEG Technol* 27:199-212, 1987
13. Sternberg B, Mises J, Lerique-Koechlin A: Clinical and EEG study of 50 cases of neonatal hydrocephalus. *Electroenceph Clin Neurophysiol* 30:251, 1971 (Abstract)
14. Varfis G, Berney J, Beaumanoir A: Electroclinical follow-up of shunted hydrocephalic children. *Child's Brain* 3:129-139, 1977
15. Watanabe K, Yamada H, Hara K, Miyazaki S, Nakamura S: Neurophysiological evaluation of newborns with congenital hydrocephalus. *Clin Electroenceph* 15(1):22-31, 1984